

1877-12-29

AFSENDER

Elisabeth Jerichau Baumann

MODTAGER

J. C. Jacobsen

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Rom

Afsenderinfo (lakstempel, adresse
m.m.):
Elisabeth Jerichau Baumanns
brevpapir med præget monogram

Modtagersted:
København

Arkivplacering:
Carlsberg Arkiv. Familiearkivet

DOKUMENTINDHOLD

Elisabeth Jerichau Baumann takker J. C. Jacobsen for et julebrev og omtaler ham meget smigrende. Hun beskriver hvorledes, hun har holdt jul i Rom.

TRANSSKRIFTION

Roma 29de Dec 1877

Kjære Herr Capt Jacobsen

Man plejer naar man faaer kjærkomne Breve at sige "mange Tak for Brevet" men dernæst faae Breve der modtages der have bragt mere Glæde end Deres elskværdige Skrivelse af 19de Dec der bærer Vidnesbyrd af Deres hele Væsen, det kraftigste fyldigste Udtryk af en i samme Grad betydelig harmonisk udviklet Forstand og dens Tvillingsbroder Villiens Styrke harmonisk parret med et varmt

Hjerte, med Phantasie og Poesie saa sjælden forenet ellers med de andre Egenskaber men som hos Dem igjennem Deres hele Livs Virksomhed, har faaet indfattet [usikker læsning] som Særkjende for Dem. Verden har ofte sat betydelige Mænd Mindesmærker, Deres Priis dog klinger allerede nu medens De fuldkraftig virker i forskjelligste Retninger fra Tusinders Munde, bebudende det Eftermæle som De fortjener i rigeste Maal.

Der er vel næppe noget som har glædet mig mere, som kunne have forhøjet min Juleglæde i aar i

vort elskede Rom, end den Anerkjendelse som De paa saa smuk en Maade har skjænket mig, i Deres Linier.

Deres Brev ankom netop da vor Juletræ skulle tændes, og betragter jeg det som en kjær Julegave, Tak

Jeg vilde have ønsket De havde været tilstede, da Lysene paa Træet tændtes, thi jeg er sikke at De med mineandre danske Gjæster vilde have fornøjet Dem over Træet. Mit Liv er blevet saa rigt paa Glæde tiltrods for det ramme Alvor som har ofte ... det, fordi jeg har omfattet hvad jeg end foretog om det, var stort eller lille, med Kjærlighed.

Hele Hemmeligheden i Livet at ... Forhold Glæde og Lykke er netop Kjærligheden, og den Lykke

har Intet kunet berøve mig, og er det som der tilige stedse giver nye Kræfter og giver Sjælen Mod og Friskhed endog Legemet maae blive ældre og Forholdene for os Kunstnere alle seer Truende ud.

Min Søn manglede den[n]egang ved Juletræet og i Hjemmet "Dagmar" rettere dens Chef og Officererne tillod ham ikke at svigte dem ved deres Juulegilde, og da Harald følte sig Chefen yderst forbunden i det den[n]e havde gjort det muligt at fem af Jerichaus Marmorstatuer kom med, efter at dis[s]es Medtagelse paa Grund af Pladsmangel paa Corvetten maatte nægtes. Harald paatog sig nemlig i Livorno at lede Kassernes Overdragelse til Chefen, saafremt dette maatte blive muligt

og da min Søn følte sig særdeles lykkelig ved den ham personlig af hele Corvettens Officerkorpset udviste Godhed - flere af Officererne vare hans Skolekammerater, saa skiftede vi Telegrammer og gode Juleønsker og tænkte paa hverandre i Kjærlighed fjernt fra hverandre.

Men mit Juletræ skulle De have seet! det bestod af fjorten store viftepalmblade som jeg havde forenet til et stort Træ, der hævede sig ud fra den hjemlige Gran, som dannede Basis. Den danske Forenings Juuletræ var nemlig højere end

Foreningens Loft, og da Loftet ikke kunne løftes ... maatte de underste Grene afhugges, og hjalp saa at give mig Fornøjelse, ved at pynte mit Træ der saaledes forenede Sydens og Nordens Kjendemærker. Mange smaa Dannebrog, og Roser, og Sommerfugle som jeg selv havde lavet, og Dugdraaber / nemlig stødt Glas som jeg anbragte med Liim paa Blade der i Lysets Glands glimrede tilligemed de Forgyldte Nødder .. udgjorde en phantastisk Heelhed, den eneste Mangel var at de smaae danske Børn i Rom, som vare indbudne udeblev, men saa faaer jeg dem imorgen kl. 7 thi træet blev kun halvt plyndret. Jeg kunde meddele Cand. Weiss Deres

Hilsen strax, da han ogsaa var blandt de indbudne. Deres Skaal blev drukken og Deres Betydning for Danmark ihukkommet.

Min Søn kom idag hjem fra Livorno. Jeg læste Deres kjære Brev for ham, det er tredie Gang at jeg frydede mig ved dens Læsning. Han takker Dem meget for den tilsendte Vechsel.

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Hans største Ønske er Opfyldelse af Haabet, at De maae synes om Opgavens Løsning.

Alt som De betroer i Deres Brev angaaende Billedets Anmeldelse skal efterretteligen efterkomes. Harald agter ifølge Deres Raad sende flere mindre Arbeider

til dette Aars Udstilling.

Min Sofy trives rigtig her i den italiske Sol.

Hun og Broderen ønsker Dem og Deres kjære Frue og Børn et glædeligt Nytaar, hvilke Ønsker jeg tilligemed Haabet at Gud længe maatte bevare Dem for Deres Venner og for Fædrelandet udtaler. Harald tager sig den Frihed selv at skrive.

Nu har det frossen alt i 4 Nætter. Vi vare idag i Villa Borghese. Nej! hvor guddommelig deilig var Solnedgangen og den varme Himels Reflex i Fontainerne og paa Steenegens mørke Stammer, og den nedgaaende Sols Forgylding paa Tossernes Tappe og Arenaen. Roserne saa lidt forknytte ud - de duftede heller ikke mere - og i Skygen var Jordsmonet frossen. Alligevel var hele Naturen Italisk grandios deilig. Jeg maae slutte - højagtelsesfuld Deres hjertelig hengivne
Elisabeth Jerichau

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

Der Indet hørt herde mig, og er det
 nu der tilige store glæde og bevis
 af jeres Gælder med og Følelse,
 indlydende og mere blive udne,
 og forholdene for en kvartstund alle
 som træde ad.

Men for manglende Sælgere og
 Indtægt og i Kjøbet, Dagsvær
 netter som Chef og Officere
 tillad dem ikke at søgte dem og
 deres Sælgere, og de Sælgere
 og Chefer yderst forbandt. Det
 var herde gjort det maektigt at
 for af Jerskans Memoriat over
 den med, eller at disse medtagelse
 per Sælgere og Pladsmangel per
 Corvetten maekte nogle, Fløved
 party og reuety. Læses at
 Adrefferens Overdragelse til
 Chefer, og fremt dette maekte blive,
 maektigt.

Jernbanen C.M. Roma 29 de Dec 1877
 Elis. 29/77
 12

Kjære Herre Capt Jacoben

Men pligter naar man faaer
 gælderne Arve at søge, mange
 Tak for Brevet "men derom
 faaer Brevet der maektiges der her
 best mere Glæde end Døds
 albrodige Skævelle i 1878 de
 der heres Vidnesbyrd af Døds
 hile Jansen, det kæftigste faldyde.
 Udtryk af en i samme Grad det fulde
 bemærk udvallet Fortælling af den
 Følelse under Vilkens. Skikke
 bemærk per et med et varmt

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Lykke, med Skæbne og Pødsle
der galden forenet eller med de
andre Gensleber, men som hos Dem
oppeener Dem hele Livs Virksom-
hed, her gævet Dem det som
Lørdag for Dem. Ved dem har
ofte set tidligere Mand skinder
mærket Dem. Deres Pris og Klager
skredede var udenom De spilkraftige
vorden i brokkelige Retninger
for Tindens Munde, skeddede det
Eftermale som De følger:
nyeste Maal.
Det er vel neppe Noget som
er gladet mig mere, som kan
have forhøjet min Taleglæde mere.

vort elskede Aar, ind den Anledning
som De på en saak en Maade
har skrevet mig, i Deres Livet.
Deres Brev ankom netop da min
Taktik skulle findes, og betragte
jeg det som en tydelig Talegave,
Tid! - Lykke blev om det De
kunde været tilfældet, da Lygner
paa Trost tænkte, thi jeg er sikker
at De med mine andre Dannelser
gjæster ville have fornøjet Dem
med Trost. Mit Liv er blevet en
nyt og Glæde tilfældet for det som
dovr som her ofte tyget det, fordi
jeg har smeltet hvad jeg ind foretog
med det var stort eller lille, med tydelig
helt Kærligheden i Livet at
afvære Forbud Glæde og Lykke er
netop Kærligheden, og den Lykke

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

til dette Kærs Afslutning.
 Min Lof og Trives nydte her i den
 skønne Sol.
 Hun og Broderen ønsker Dem og
 Deres kjære Fædre og Moder et
 glædeligt Nytår, hvilke Guds
 sig vil gæmme Hæder og Gud lade
 værdige bevare Dem for Deres
 Værd og for Fædrelandet
 velsigne. Havd tænk og des
 Frihed selv at skrive.
 Nu her det profjen elt i 1/2 Walter
 Vi are i 1/2 i Lille Brogkøbe
 Nij! hvor gidsomly Gidly var
 Toladspængen og den varme Hæder
 Profjen i Fortællere og per Kæmpe
 make Hæder og den nedgævede Sol
 Forjædning per Tæmnes Poppe og Læmme
 Børne sin Lof forkomme ud-de i Kæde
 heller ikke mere - og i Hæder var Fortællere
 profjen. Hæder var Kæde Hæder, Hæder
 Hæder. Hæder var Kæde Hæder, Hæder
 Hæder. Hæder var Kæde Hæder, Hæder

Den 12. Febr. i 1877.

Perichau
 C.N. Elis. (6) 29/77

og Va min Lof fette og sandt
 Gidly ud den hun personlig at
 hele Brodrens Officerer og rest
 Hæder - flere af Officererne var
 hans Hæder og rest, som skiftede
 i Telegrammer og gode Talekæder
 og tænke per Hæder i Hæder
 Hæder for Hæder. Men vil Hæder
 Hæder De have set! Det
 Hæder af Hæder store Hæder
 Hæder som Hæder Hæder Hæder
 et stort Hæder, der Hæder og
 ud Hæder den Hæder Hæder
 Hæder Hæder. Den Hæder Hæder
 Hæder var Hæder Hæder Hæder

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Forværgens Loft, og de Loftet alle
hice Loftis en uacbe de uacbe
Læse aflanges, og hylp en et
gve mig Forværgen, ved et pgebe mit
For, der uacbe forende Læse og
Wæden, Læseværker: Mæge enen
Dærbog, og Læse, og Læse
som jeg uacbe hvet, og jeg
Wæden / uacbe Læse som jeg
uacbe med Læse pæ Blæde
Læse Læse. Læse gve
Læse de forværgen Wæden,
Læse de pæ Læse,
den uacbe Læse en et de uacbe
Læse Læse i Læse, som uacbe
Læse uacbe, men en Læse, og
den uacbe de 7 Læse Læse
Læse hvet pæ Læse.
Jeg hvet meddele Læse. Wæden

Læse Læse, de Læse en
Læse de Læse.
Den Læse Læse og
Den Læse for Læse
Læse.
Min Læse Læse Læse
Jeg Læse Den Læse Læse,
Læse er Læse Læse at jeg Læse
Læse ved Den Læse. Læse Læse
Den Læse for den Læse
Læse.
Læse Læse Læse er Læse
Læse Læse, at de Læse Læse
om Læse Læse.
Læse som de Læse i Den
Læse Læse Læse Læse Læse
Læse Læse Læse Læse Læse
Læse Læse Læse Læse Læse
Læse Læse Læse Læse Læse
Læse Læse Læse Læse Læse